

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. E. 2015-05-28 SKUNDO**

2015 m. liepos 27 d. Nr. S-130 (7-124/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Rasos Stravinskaitės
Lauros Milašiūtės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

dalyvaujant šalims

Muitinės departamento atstovei Nijolei Jurevičienei

2015 m. birželio 30 d. posėdyje išnagrinėjusi A. E. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Muitinės departamento prie Finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2015-04-20 sprendimo Nr. 1A-172, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2015-02-19 sprendimą Nr. (LM34)-RŽ211-209 „Dėl neatleidimo nuo delspinigių ir baudos“, kuriuo Klaipėdos TM nusprendė neatleisti Pareiškėjo nuo 822 Eur delspinigių ir 624 Eur baudos.

Muitinės departamentas nurodo, kad Klaipėdos TM 2015-01-29 sprendimu Nr. (LM19)-RŽ210-16 „Dėl skolos muitinei įregistravimo A. E. už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes“ po atlikto pakartotinio patikrinimo pripažino Pareiškėją skolininku muitinei už neteisėtai iš Šveicarijos Konfederacijos (toliau – Šveicarija) į Bendrijos muitų teritoriją įvežtą ir nedeklaruotą Lietuvos muitinėje automobilį „Audi A6 Avant“ (kėbulo Nr. X) ir įregistravo atsiradusią mokestinę nepriemoką muitinei: 2079,00 Eur PVM, 882,00 Eur PVM delspinigių ir skyrė 624,00 Eur baudą.

Pareiškėjas minėto Klaipėdos TM sprendimo neskundė, bet 2015-02-10 pateikė prašymą Klaipėdos TM atleisti nuo paskirtos baudos ir delspinigių sumokėjimo ir leisti nustatytą ir įregistruotą mokestinę nepriemoką sumokėti dalimis. Savo prašymą Pareiškėjas grindė 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 100 str. 1 dalies 2 punktu ir 141 str. 1 dalies 1 ir 2 punktais, t. y. pažeidimas padarytas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, nesant jo kaltės dėl padaryto pažeidimo. Kaip minėta, Klaipėdos TM nusprendė Pareiškėjo neatleisti nuo priskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos. Klaipėdos TM nurodė, kad dėl kitų MAĮ 141 str. 1 dalyje numatytų pagrindų buvimo, sudarančių pagrindą atleisti nuo delspinigių, mokesčių mokėtojas duomenų nepateikė, todėl darytina išvada, jog vien mokesčių mokėtojo padarytas

mokesčių įstatymų pažeidimo pobūdis, negali būti laikomas pagrindu atleisti Pareiškėją nuo priskaičiuotų 882 Eur PVM delspinigių. Kadangi Pareiškėjas nebuvo sumokėjęs mokesstinės nepriemokos (mokesstinė nepriemoka nebuvo išieškota, įskaityta) ir mokesčio sumokėjimo terminas nustatyta tvarka nebuvo atidėtas arba išdėstytas (MAĮ 141 str. 2 d.), Klaipėdos TM nurodė, kad šiuo atveju nebuvo juridinio pagrindo atleisti Pareiškėją nuo paskirtos baudos.

Muitinės departamentas nurodo, kad skundą jam Pareiškėjas grindė tokiais pat motyvais, kokius nurodė 2015-02-10 pateiktame prašyme Klaipėdos TM prašydamas atleisti nuo paskirtos baudos ir delspinigių sumokėjimo ir leisti nustatytą ir įregistruotą mokesstinę nepriemoką sumokėti dalimis per 2 (dvejus) metus nuo pateikto prašymo išnagrinėjimo.

Muitinės departamentas nurodo, kad Klaipėdos TM išsamiai aprašė teisinį Pareiškėjui nurodyto sumokėti mokesčio ir su mokesčiu susijusių sumų pagrindą, todėl, sutikdamas su Klaipėdos TM išdėstyta pozicija dėl neatleidimo nuo priskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas netenkintinas.

Muitinės departamento nuomone, Pareiškėjas, dalyvaudamas ginčo automobilio pirkimo ir įregistravimo procedūrose, turėjo realią galimybę pasirinkti tokį elgesio variantą kaip atsisakymą dalyvauti įvardytose procedūrose arba pasidomėti, pareikalaudamas dokumentų, patvirtinančių, ar už importo mokesčiais apmokestinamas prekes (automobilį) mokesčiai buvo sumokėti jų neteisėto įvežimo į Europos Sąjungos muitų teritoriją momento. To Pareiškėjas nepadarė, todėl jo skundo teiginiai laikytini gynybine pozicija ir yra atmestini.

Kaip matyti iš MAĮ 141 str. 1 dalies 1 punkto formuluotės, skiriant baudą už mokėtino mokesčio sumažinimą, mokesčių mokėtojo kaltė yra preziumuojama, nes mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo baudos mokėjimo, jei nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Skiriamos baudos dydžio individualizavimui reikšmingos aplinkybės yra nurodytos MAĮ 139 str. 1 dalyje. Ši nuostata, be kita ko, įtvirtina, kad skiriamos konkrečios baudos dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, nuo to, ar mokesčių mokėtojas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, nuo mokesčių įstatymų pažeidimo pripažinimo ir kitų aplinkybių, kurias mokesčių administratorius pripažįsta svarbiomis skirdamas didesnę ar mažesnę baudą. Klaipėdos TM sprendime tai išsamiai aptarta.

Muitinės departamento nuomone, Pareiškėjo argumentai dėl jo kaltės nebuvimo grindžiami jo paties automobilio įsigijimo aplinkybių subjektyviu suvokimu ir aiškinimu. Toks aplinkybių vertinimas, kokį nurodo Pareiškėjas, negali paneigti Pareiškėjo atsakomybės dėl mokesčių nesumokėjimo laiku. Be to, su PVM sumokėjimu susijęs mokesstinės prievolės nevykdymas buvo trunkamojo pobūdžio, tęsėsi ilgą laikotarpį, tai ir sąlygojo mokėtinų delspinigių dydį. Muitinės departamentas mano, kad Pareiškėjas nepateikė įrodymų MAĮ 141 str. 1 d. 1 punkte numatyto pagrindo egzistavimui įrodyti. Pareiškėjo nurodyti duomenys dėl klaidinančios informacijos pateikimo nėra pagrįsti objektyviais įrodymais (sandorio sudarymo metu Pareiškėjui neva buvo paaiškinta, kad visus formalumus, susijusius su automobilio sandorio sudarymu, atliks automobilio pardavėjas, bendrovei Y „G1“ atstovavęs asmuo, tačiau rašytinių dokumentų tuo klausimu Pareiškėjas neturi).

Pagal LVAT išaiškinimą MAĮ 141 str. 1 dalies 1–2 punktuose numatyti (LVAT 2005-02-09 nutartis administracinėje byloje Nr. A15-141-2005) atleidimo nuo delspinigių pagrindai sietini su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikoje mokesčio mokėtojas nenumatė ir negalėjo numatyti ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybės pripažįstamos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tada eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti. Pareiškėjas skunde nenurodė argumentų, o ginčo medžiagoje nenustatyta, kad Pareiškėjo mokesstinis pažeidimas buvo sąlygotas *force majeure* ar *cas fortuit* aplinkybių, todėl MAĮ 141 str. 1 dalies 1–2 punktų nuostatos Pareiškėjui nėra taikytinos.

Muitinės departamentas nurodo, kad Pareiškėjas mokestinės prievolės muitinei sumokėjęs nėra. Iki nustatyto termino neįvykdžius mokestinės prievolės, Klaipėdos TM 2014-08-27 priėmė sprendimą Nr. 10000281800 nurašyti mokestinę nepriemoką iš mokesčių mokėtojo sąskaitų kredito įstaigoje. 2014-09-08 iš sąskaitos kredito įstaigoje nurašyti 44,34 Lt (12,84 Eur). Šiuo metu PVM nepriemoka muitinei – 2066,16 Eur.

2015-02-10 Pareiškėjas kreipėsi į muitinę su prašymu leisti PVM nepriemoką sumokėti dalimis. 2015-03-23 priimtas sprendimas Nr. (LM34)-RŽ211-240 išdėstyti 2066,16 Eur PVM nepriemokos sumokėjimą, o 2015-03-25 pasirašyta Mokestinės paskolos sutartis Nr. (MM20)-RŽ13-55, išdėstant 2066,16 Eur PVM nepriemoką dviejų metų laikotarpiui.

Kaip nurodo Muitinės departamentas, vertinti šias aplinkybes kitaip, nei jas įvertino Klaipėdos TM, Muitinės departamentas neturi teisinio pagrindo.

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento sprendimu ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo ginčijamą sprendimą panaikinti ir Pareiškėją nuo 822 Eur PVM delspinigių ir 624 Eur PVM baudos atleisti.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas.

Nagrinėjamas mokestinis ginčas kilo mokesčių administratoriui atsisakius tenkinti Pareiškėjo prašymą dėl atleidimo nuo 822 Eur PVM delspinigių ir 624 Eur PVM baudos mokėjimo (toliau – ginčo delspinigiai ir bauda). Pareiškėjas, Komisijai teikdamas argumentus, nurodo, jog jis atleistas nuo ginčo delspinigių ir baudos MAĮ 100 str. 1 dalies 2 punkte, t. y. MAĮ 141 str. 1 dalies 1 ir 2 punktuose, numatytais pagrindais, ir nuo ginčo delspinigių mokėjimo MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkte nurodytu pagrindu. Pareiškėjas dėl jam apskaičiuoto PVM ir su juo susijusių sumų sumokėjimo su Klaipėdos TM yra sudaręs 2015-03-25 mokestinės paskolos sutartį Nr. (MM20)-RŽ13-55, t. y. mokesčio (PVM), susijusio su paskirta bauda, sumokėjimo terminas yra išdėstytas iki 2017-03-20, todėl yra pagrindas spręsti dėl atleidimo nuo baudos (MAĮ 141 str. 2 d.).

Iš bylos medžiagos matyti, kad Muitinės departamentas nurodo, jog Klaipėdos TM 2015-01-29 sprendimu Nr. (LM19)-RŽ210-16 pripažino Pareiškėją skolininku muitinei už neteisėtai iš Šveicarijos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtą ir nedeklaruotą Lietuvos muitinėje automobilį „Audi A6 Avant“ ir įregistravo atsiradusią mokestinę nepriemoką muitinei: 2079,00 Eur PVM, 882,00 Eur PVM delspinigius ir skyrė 624,00 Eur baudą. Pareiškėjas minėto Klaipėdos TM sprendimo neskundė, bet pateikė prašymą Klaipėdos TM atleisti nuo ginčo delspinigių ir baudos mokėjimo. Klaipėdos TM ir Muitinės departamentas neatleido Pareiškėjo nuo minėtų sankcijų mokėjimo.

Dėl MAĮ 100 str. 1 dalies 2 punkto, t. y. MAĮ 141 str. 1 dalies 1 punkto taikymo. Pagal nurodytas teisės normas mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, taip pat nuo baudos, jeigu įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Taigi įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių ir / ar baudos sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių teisine galimybe.

Muitinės departamentas padarė pagrįstą išvadą, kad Pareiškėjas neįrodė buvęs nekaltas. Juk pats Pareiškėjas (sudarydamas tam tikrus sandorius) prisiima atitinkamą riziką bei atsakomybę už teisės aktų laikymąsi atitinkamų sandorių vykdymo metu. Teisės aktų nepaisęs asmuo privalo atsakyti, t. y. ne tik sumokėti mokesčius, bet ir su jais susijusias sumas. Pareiškėjas nepateikė savo kaltės nebuvimo įrodymų, t. y. nepateikė įrodymų ir nenurodė nuo jo valios nepriklausančių aplinkybių, kurios lėmė, kad jis neturėjo galimybės įsitikinti, jog Bendrijos teritorijoje įsigyja (įsigijo) ginčo automobilį, kuris buvo registruotas Šveicarijoje ir kuris nebuvo deklaruotas Bendrijos valstybės narės muitinėje ir šiam automobiliui nebuvo įforminta importo deklaracija bei apskaičiuoti ir sumokėti mokesčiai.

Pareiškėjas nurodo, kad esamoje situacijoje jis nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, nes: (1) sandoris dėl ginčo automobilio įsigijimo buvo sudarytas ne Šveicarijoje, o Vokietijos Federacinės Respublikos, kuri yra Bendrijos valstybė, teritorijoje ir (2) automobilį pardavė Vokietijos Federacinės Respublikos, o ne Šveicarijos, pilietis, kurio asmens tapatybės dokumentus, kaip teigia Pareiškėjas, jis patikrino, ir tai leido Pareiškėjui sąžiningai manyti ir pagrįstai tikėtis, kad įgyjamas daiktas yra registruotas ES valstybėje. Tačiau iš Klaipėdos TM 2015-01-29 sprendimo Nr. (LM19)-RŽ210-16 „Dėl skolos muitinei įregistravimo A. E. už neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes“ matyti, kad, registruojant 2011-03-16 ginčo automobilį VĮ „Regitra“, Pareiškėjas pateikė automobilio šveicarišką registracijos liudijimą ir vokiečių kalba surašytą pirkimo dokumentą 9000 Eur sumai, kuriame nurodytas pardavėjas „G1“ (Šveicarija), ir pirkėjas A. E. (Pareiškėjas). Taigi paties Pareiškėjo VĮ „Regitra“ pateikti dokumentai patvirtina faktą, jog prieš įregistruojant ginčo automobilį Pareiškėjo vardu Lietuvos Respublikoje, šis automobilis buvo registruotas Šveicarijos Konfederacijoje, kuri nėra Europos Sąjungos narė, todėl iš šios šalies importuojamoms prekėms yra taikomi muitinės formalumai, nustatyti Bendrijos muitinės kodekse. Komisija pažymi, kad tiek iš automobilio registracijos liudijime, tiek iš pirkimo dokumente nurodyto pardavėjo „G1“ adreso (*L 21c, 7304 M*) pagal viešai internete prieinamą informaciją taip pat matyti, kad „G1“ yra Šveicarijos, o ne, kaip teigia Pareiškėjas, Vokietijos įmonė. Atkreiptinas dėmesys, kad Pareiškėjas savo teiginių, jog ginčo automobilį įsigijo būtent iš Vokietijos pardavėjo ir pardavėjas pateikė Pareiškėjui tikrovės neatitinkančius duomenis, nepagrindė jokiais objektyviais įrodymais. Komisijos nuomone, paminėtos aplinkybės sudaro pakankamą pagrindą daryti išvadą, kad Pareiškėjas ne tik turėjo suvokti, kad ginčo automobilį įsigyja ne iš Bendrijos narės (Pareiškėjo teigimu, iš Vokietijos) pardavėjo, tačiau ir suprasti, kad ketina įsigyti (įsigijo) iš Šveicarijos Konfederacijos į Bendrijos muitų teritoriją įvežtą automobilį. Teigti, jog Pareiškėjas nagrinėjamu atveju elgėsi taip, kaip tokioje pačioje situacijoje elgtųsi *bonus pater familias* – apdairus, rūpestingas, sąžiningas ir atidus asmuo, nėra jokio pagrindo. Nagrinėjamu atveju atkreiptinas dėmesys, kad, visų pirma, pagal MAĮ 40 straipsnio nuostatas pats Pareiškėjas, Bendrijos rinkoje įsigydamas trečiojoje šalyje registruotą transporto priemonę, privalėjo išsiaiškinti visas su šios transporto priemonės apmokestinimu susijusias savo pareigas ir jas tinkamai įvykdyti. Antra, vertinant šį atleidimo nuo delspinigių ir / ar baudos pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės, nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo. Kaip jau minėta aukščiau, Pareiškėjo veiksmų įsigyjant ginčo automobilį nėra pagrindo vertinti kaip apdairių, rūpestingų ir sąžiningų. Be to, Pareiškėjo nurodytos aplinkybės – pasitikėjimas ginčo automobilio pardavėjo žodžiais, jog šis asmuo yra Vokietijos įmonės atstovas ir visus formalumus, susijusius su automobilio perleidimo sandorio sudarymu, atliks būtent Vokietijos įmonės atstovu prisistatęs asmuo, yra sietinos su subjektyvių, o ne objektyvių aplinkybių buvimu. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog Pareiškėjas objektyviais įrodymais nepaneigė savo kaltės, todėl šiuo pagrindu negali būti atleistas nuo ginčo delspinigių ir baudos.

Dėl MAĮ 100 str. 1 dalies 2 punkto, t. y. MAĮ 141 str. 1 dalies 2 punkto taikymo. Pagal nurodytas teisė normas mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių ir / ar baudos, jei mokesčio įstatymas buvo pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas.

Pareiškėjas iš esmės nenurodo aplinkybių, leidžiančių daryti išvadą, jog dėl aplinkybių nepriklausančių nuo jo valios jis neturėjo galimybės įsitikinti, jog Bendrijos teritorijoje įsigyja (įsigijo) ginčo automobilį, kuris buvo registruotas Šveicarijoje. Atvirksčiai, jau minėta, Pareiškėjo nurodytos aplinkybės dėl pasitikėjimo automobilio pardavėjo žodžiais ir paties

Pareiškėjo pateiktuose dokumentuose nurodytų automobilio pardavėjo duomenų nesupratimas (nesuvokimas) yra sietini su Pareiškėjo valiniais veiksmais. Pareiškėjo teiginys, jog kita sandorio šalis (ginčo automobilio pardavėjas) panaudojo apgaulę, nepagrįstas jokiais objektyviais įrodymais. Nors pats Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, kad taikoma apgaulė gali būti objektyviai pagrindžiama rašytiniais ar kitokiais materialiniais įrodymais, tačiau tokių įrodymų nei mokesčių administratoriui, nei Komisijai nepateikė. Kadangi aplinkybių, kurios galėtų būti siejamos su nenugalimos jėgos (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir negalėjo numatyti, byloje nenustatyta, todėl Pareiškėjas negali būti atleistas nuo ginčo delspinigių ir baudos mokėjimo ir MAĮ 141 str. 1 dalies 2 punkto pagrindu.

Dėl MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkto taikymo. Atleidimas nuo delspinigių pagal MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punktą neatsiejamas nuo taisyklės, apibrėžtos MAĮ 113 str. 1 dalies 3 punkte (*fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama*). LVAT praktikoje išaiškinta, kad MAĮ 100 str. 1 d. 3 punktas ir 113 str. 1 d. 3 punktas atleidimą nuo delspinigių sieja su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi ir vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo atleisti jį nuo delspinigių. Tam būtina įvertinti visas mokesčių mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą nekilnojamąjį turtą ir kt.) (žr., pavyzdžiui: LVAT 2010-06-07 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-807/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 19, 2010, p. 204–211; taip pat LVAT praktikos, taikant mokesčių administravimą reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimą (II dalis), Administracinė jurisprudencija Nr. 22, p. 445–446). Taigi įvertinus minėtų MAĮ normų turinį ir atsižvelgus į LVAT praktiką, konstatuotina, jog MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte numatytas atleidimo nuo delspinigių pagrindas neatsiejamas nuo taisyklės, įtvirtintos MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte, t. y. nurodytos aplinkybės siejamos su tokia mokesčių mokėtojo ekonomine (socialine) situacija, kai jis negauna jokių pajamų ar gauna jų nepakankamai ir yra valstybės remiamas arba jam tokios paramos reikia. Kitaip aiškinti nurodytos normos turinį, nei įtvirtinta MAĮ, ir (ar) yra išaiškinęs LVAT, nėra jokio teisinio pagrindo.

Byloje nenustatyta faktinių duomenų, įrodančių, jog Pareiškėjui reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Pareiškėjas yra darbingo amžiaus, gauna pajamas ir nors, Pareiškėjo teigimu, jos yra nedidelės, tačiau jokių duomenų apie tai, kad jam reikalingas gydymas ar kita valstybės parama, nepateikia. Dėl Pareiškėjo argumentų, jog jam ir sutuoktinei yra pareikštas ieškinys Klaipėdos apygardos teisme ir ieškinio reikalavimui užtikrinti yra taikytos laikinosios apsaugos priemonės, areštuojant lėšas, esančias bankų sąskaitose, taip pat areštuojant Pareiškėjo ir sutuoktinės turimą nekilnojamąjį turtą, Komisija pabrėžia, kad įstatymų leidėjas nenustatė, jog mokesčių administratorius fizinio asmens ekonominę (socialinę) padėtį vertintų pagal mokesčių mokėtojo turto ir įsipareigojimų santykį. Be to, Pareiškėjo sutartinių santykių su trečiaisiais asmenimis nesuklostymas nepašalina jo (Pareiškėjo) pareigos nustatytu laiku sumokėti mokesčius valstybei. Šiuo aspektu pažymėtina, kad valstybė negali būti traktuojama kaip nelygiavertis kreditorius kitų kreditorių atžvilgiu, dėl ko vykdydamas įsipareigojimus kitiems kreditoriams, Pareiškėjas turėtų būti atleistas nuo įsipareigojimų biudžetui.

Dėl Pareiškėjo nurodomos aplinkybės, jog mokestinės nepriemokos išdėstymas dvejų metų laikotarpiui (2015-03-25 mokestinės paskolos sutartį Nr. (MM20)-RŽ13-55) pagrindžia jo sunkią ekonominę padėtį, nurodytina, kad aplinkybė, jog mokesčių administratorius nepradėjo mokestinės nepriemokos priverstinio išieškojimo procedūros (MAĮ 110 str. 3 dalis), o su Pareiškėju sudarė mokestinės paskolos sutartį, yra bylojanti apie tai, kad mokesčių mokėtojui yra suteikiama galimybė mokestinę nepriemoką sumokėti ne iš karto, o dalimis, taip siekiant išsaugoti jo paties finansinį stabilumą, mokestinę naštą paskirstyti atitinkamais laiko tarpais, o sutarties sudarymas, kaip sandoris, laikytina, yra priimtinesnis mokesčių

mokėtojui. Todėl šis momentas niekaip negali pasitarnauti savarankišku pagrindu atleidžiant nuo mokesčių baudų bei delspinigių. Tokios pozicijos laikosi ir LVAT (*žr., pavyzdžiui: 2014-03-17 nutartį adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-990/2014, 2013-11-28 nutartį adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1748/2013*). Pareiškėjo prašymas dėl atleidimo nuo delspinigių MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte (113 str. 1 d. 3 p.) nurodytu pagrindu negali būti tenkinamas.

Dėl Pareiškėjo argumentų dėl PVM delspinigių apskaičiavimo dydžio ir terminų pagrįstumo Komisija nurodo, kad ginčo byloje sprendžiamas Pareiškėjo atleidimo nuo delspinigių klausimas, o ne delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo klausimas. Kadangi PVM delspinigių apskaičiavimo tiek teisinis, tiek faktinis pagrindas buvo nurodytas Klaipėdos TM 2015-01-29 sprendime Nr. (LM19)-RŽ210-16, kurio Pareiškėjas neginčijo, Komisija neturi teisinio pagrindo spręsti dėl PVM delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo.

Atsižvelgdama į visas aukščiau nurodytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamentas priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl jį naikinti nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 100 str. 2 dalimi, 141 str. 3 dalimi ir 155 str. 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Muitinės departamento prie Finansų ministerijos 2015-04-20 sprendimą Nr. 1A-172.
2. Neatleisti Pareiškėjo nuo 822 Eur PVM delspinigių ir 624 Eur PVM baudos mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene